

سخن‌آفر

اکنون که به توفیق الهی از طرق نشریه پویا با شما ارتباط برقرار می‌کنیم، بی‌آنکه بخواهیم سخنی از روی ریا و دلربائی گفته باشیم، از عمق باور اعتراف داریم که برای مقبولیت یافتن به عنوان یک نشریه تحلیلی مورد پسند شما باید مسیری بسیار طولانی را پیمائیم. طی کردن این راه، بدون همراهی شما مسیر را برای ما طولانی‌تر و دشوار خواهد کرد. هم‌چنان که، پیشنهادها و انتقادات شما از نشریه، ضمن این که نشان از احترام به اندیشه دیگران دارد، این پیمایش را کوتاه‌تر و آسان‌تر خواهد نمود.

چنانکه در آغاز همین شماره گفتیم، پویا به دنبال آن است که اندیشه‌ها با وضوح بیشتری معرفی شوند، از این روی، آنچه که بیش از هر چیز دیگری ما را یاری و خوشحال خواهد کرد، ارسال آثار قلمی شماست که بی‌شک و تردید بر غنای نشریه خواهد افزود. انتظار داریم که ما را از خود و دوست صمیمی خود بدانید. منتظریم شمائی که به خوبی دریافته‌اید تحکیم و تقویت و تداوم انقلاب اسلامی، تنها با تداوم و تقویت جان‌مایه‌های فرهنگی آن - که در دانش‌ها و ارزش‌های دینی خلاصه می‌شود - وابسته است، ما را در انجام این رسالت بزرگ فرهنگی یاری رسانید. در پایان دوست داریم که این اعتراف ما را جدی بگیرید که پویا آنچنانکه در این شماره می‌بینید با «پویا» آنچنانکه باید باشد تفاوت فراوان دارد. به هر اندازه در این اعتقاد با ما همراه باشید، وظیفه شما و همه آنان که به ماهیت ارزشی انقلاب اسلامی ایران، باور عمیق‌تری دارند سنگین‌تر و سنگین‌تر خواهد شد.

پویا
ما منتظریم...

